

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Unes 600 persones dormen en autocaravanes al pla de Lledoners Regió 7 - 14/01/2019	3
Multitudinària cantada en honor de Forcadell a Mas d'Enric Diari de Tarragona - 13/01/2019	4
Cantada per a Forcadell El Punt Avui - 13/01/2019	5
Cançons per a Forcadell a la presó del Catllar El Punt Avui - 13/01/2019	6
El Liceu pensa en Víctor Garcia de Gomar per a la direcció artística La Vanguardia - Catalán - 12/01/2019	7
Madama desventura La Vanguardia - Catalán - 13/01/2019	8
Els 10 relleus del 2019 Ara - 14/01/2019	9
Música peral 2019 Sapiens - 01/01/2019	11
ADIÓS A NARCÍS BONET, UN MÚSICO TOTAL El Mundo de Catalunya - 12/01/2019	12
En la mort de Narcís Bonet El Punt Avui - 12/01/2019	13
La Mirona acull l'estrena a les comarques gironines de la cantata «1714» Diari de Girona - 14/01/2019	14
Els advocats creen un “espai de coordinació” per al judici de l'1-O Segre Catala - 13/01/2019	15
Expectación y cautela ante el Cisns sobre AP Gaceta Médica (GM) - 14/01/2019	17
Jaume Plensa i l'art públic La República - 12/01/2019	19
‘Ara és el moment’ de continuar lluitant El Punt Avui Girona - 14/01/2019	20
SI NOMÉS PARLEM DE POLÍTICA, AL TRIBUNAL LI POT SER MOLT FÀCIL SILENCIAR-TE Diari de Tarragona - 13/01/2019	21

Unes 600 persones dormen en autocaravanes al pla de Lledoners

► El moment de més afluència va ser la trobada de Músics per la Llibertat, ahir al migdia

REDACCIÓ/ACN SANT JOAN DE VILATORRADA

■ Unes 600 persones arribades d'arreu de Catalunya van dormir la nit de dissabte a diumenge al pla de Lledoners en la trobada d'autocaravanes, que ha agrupat uns 200 vehicles. La majoria de caravanes van arribar durant dissabte i van marxar ahir a la tarda. L'organització ha estat muntant la trobada a través de les xarxes socials des de fa dos mesos i l'objectiu és repetir-ne una altra més endavant a Brussel·les, o «on faci falta», segons fonts de l'organització.

La trobada ha coincidit amb un dels darrers caps de setmana en què s'han organitzat activitats per donar suport als presos independentistes, que a final de gener seran traslladats a Madrid per ser

jutjats al Suprem. Una de les activitats més multitudinàries va tornar a ser la trobada dels Músics per la Llibertat, ahir al migdia, que va aplegar centenars de persones al pla de Lledoners.

Abans de la cantada, hi va haver un acte polític organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), amb parlaments a càrrec del vicepresident de l'entitat, Pep Cruanyes, i del president de l'ANC a Manresa, Eudald Camprubí. Ambdós van denunciar la situació dels polítics empresonats i van animar la gent a no defallir davant la repressió de l'Estat espanyol.

Fins a l'hora de marxar, els assistents van passar l'estona dinant en taules de càmping i fent petar la xerrada.

L'Orfeó Català s'hi suma

Diumenge, dia 20 de gener, a les dotze i vint minuts del migdia, els cors de l'Orfeó Català seran al Centre Penitenciari de Lledoners, a Sant Joan de Vilatorrada, per

oferir la cantada solidària per als presos independentistes Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Turull, Jordi Sánchez, Raül Romeva, Jordi Cuixart i Oriol Junqueras.

L'Orfeó Català va aprovar cantar a tots els centres penitenciaris on hi ha els líders independentistes empresonats. Dissabte passat, prop de 2.000 persones es van congrega davant la presó de Mas d'Enric al Catllar (Tarragonès) en una multitudinària cantada, amb la participació de membres dels cors de l'Orfeó Català. Van interpretar diversos temes, com *L'Estaca* o *La Balanguera*, acompanyats per cantaires de la Conca de Barberà i del Priorat, dues comarques tarragonines que s'han bolcat en aquest acte cultural celebrat aquest dissabte al migdia a la zona d'aparcament del centre penitenciari.

Divendres, 18, a les 8 del vespre un altre grup de cantaires dels cors cantaran per a Dolors Bassa a la presó de Figueres.

REPORTATGE D'OSCAR BAYONA

Uns 200 caravanes van participar en la trobada de Lledoners

La cantada setmanal va reunir, de nou, centenars de persones ahir

Multitudinària cantada en honor de Forcadell a Mas d'Enric

ACN
EL CATLLAR

Unes 2.000 persones, amb els cors de l'Orfeó Català, canten a les portes de la presó del Catllar

Prop de 2.000 persones es van congrega davant la presó de Mas d'Enric al Catllar en una multitudinària cantada, amb la participació de membres dels cors de l'Orfeó Català. Van interpretar diversos temes, com 'l'Estaca' o 'La Balanguera', acompanyats per cantaires de la Conca de Barberà i del Priorat, dues comarques tarragonines que es van bolcar en aquest

acte cultural celebrat ahir dissabte al migdia a la zona d'aparcament del centre penitenciar.

Un dels moments més emotius va ser durant les connexions telefòniques amb els exconsellers exiliats Toni Comín i Lluís Puig, que es van dirigir directament a Carme Forcadell, empresonada aquí des del juliol. Es va voler fer coincidir l'arrencada de l'acte al punt de les 12.45 hores, l'hora de la sortida dels reclusos al pati.

Comín i Puig també es van emocionar en dirigir-se a Forcadell i en sentir cantar les 2.000 persones concentrades ahir dissabte a la presó del Catllar. Alguns diuen que és pràcticament impossible

Un moment de la cantada, ahir davant de la presó de Mas d'Enric, al Catllar. FOTO: 06 FIRMA FOTO

que Forcadell pugui sentir res quan és dins el seu mòdul a la presó. Així ho pensen els Avis i Àvies per la Llibertat de Reus que, no per això, han deixat de muntar-hi actes per acompanyar l'expresidenta del Parlament.

En aquest aparcament de la presó de Mas d'Enric s'hi toca el saxòfon, s'hi fan sopars de carmanyola, s'hi han aixecat castells i

s'hi convoquen múltiples actes per exigir l'alliberament dels presos, com aquesta cantada. «I seguirem fent els actes que calgui per visibilitzar la Carme, per dir que no els deixarem mai sols i fins que no estiguin lliures i a casa ens mantindrem aquí tossudament dempeus», adverteix Carme Hurtado, de la sectorial de dones de l'ANC.

13 Enero, 2019

La cantada de cors tarragonins de membres de l'Orfeó Català va reunir dos mil cantaires a les portes del Catllar ■ ACN

Cantada per a Forcadell

Emotiva connexió amb els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig

Cançons per a Forcadell a la presó del Catllar

■ Unes 2.000 persones interpreten 'L'estaca' a les portes de la presó

Redacció
EL CATLLAR

Prop de 2.000 persones es van congrega ahir davant la presó de Mas d'Enric, al Catllar, en una multitudinària cantada, amb la participació de membres dels cors de l'Orfeó Català. Els cors van interpretar diversos temes, entre els quals n'hi havia de tan icònics com *L'estaca*, de Lluís Llach, i *La Balanguera*, tantes vegades interpretada per Maria del Mar

Bonet. Els músics van estar acompanyats per cantaires de la Conca de Barberà i del Priorat, dues de les comarques tarragonines que es van bolcar en aquest acte per homenatjar qui va ser presidenta del Parlament de Catalunya, empresonada per haver permès el debat a la cambra catalana. Un dels moments més emotius es va produir durant les connexions telefòniques amb els exconsellers exiliats Toni Comín i Lluís Puig, que es van dirigir directament a Carme Forcadell, en aquesta presó des del juliol. Els organitzadors van voler fer coincidir l'arrencada de l'acte amb les

12.45 hores, ja que és l'hora de la sortida dels reclusos al pati, segons explicava ahir l'agència ACN.

Comín i Puig també es van emocionar en dirigir-se a Forcadell i en sentir cantar les 2.000 persones concentrades a les portes de la presó.

L'estreta carretera d'accés al centre penitenciari va quedar col·lapsada pels nombrosos vehicles i la dotzena d'autobusos que es van desplaçar fins a la cantada solidària, una acció aprovada per la Junta de l'Orfeó Català i oberta a la participació de tothom de manera completament voluntària. Hi va haver cants, sota la direcció de Pablo

Cantaires i membres de l'Orfeó Català, durant la cantada d'ahir al Catllar ■ ACN

Larraz, i ballades dels Gegants de l'Espluga de Francolí. L'acte va culminar amb el cant d'*Els segadors* i una foto de família en què

tots els assistents van enlairar les partitures. Per avui, l'ANC prepara un altre acte destacat a Mas d'Enric, en què participa-

ran els 360 integrants de l'organització que va cantar a Lledoners i que interpretarà temes de l'obra *Carmina Burana*. ■

El Liceu pensa en Víctor García de Gomar per a la direcció artística

La comissió executiva del teatre encara ha de ratificar aquesta aposta per l'actual responsable artístic del Palau

MARICEL CHAVARRÍA
 Barcelona

Tots els camins conduïen a Víctor García de Gomar. Des del moment en què el Gran Teatre va anunciar la voluntat de tancar l'etapa de Christina Scheppelmann al capdavant de la direcció artística del coliseu líric, i tot seguit va publicar les bases d'un concurs públic en què s'indicava el perfil desitjat –algú capaç d'"imprimir un relat artístic propi i una dimensió internacional amb arrel local"–, totes les traveses apuntaven a De Gomar com a candidat més probable i plausible.

D'alguna manera, tal com opinen fonts dels equipaments de l'escena clàssica barcelonina, amb aquest nomenament es despulla un sant per vestir-ne un altre, ja que la tasca de De Gomar al capdavant de la direcció artística (adjunta) del Palau

de la Música Catalana, en un colze a colze amb Joan Oller, director general de la sala, ha estat i està sent remarcable. Nomenar-lo adjunt, l'any 2011 –tasca que va assumir sense deixar de banda la programació de l'Auditori de Girona–, va ser la millor manera de restaurar la confiança en el Palau i deixar enreure la crisi institucional que va suposar el desfalc confés de Fèlix Millet durant tres dècades.

La complicitat que va establir De Gomar amb determinades figures de la clàssica, com ara Gustavo Dudamel, i el caràcter rutilant de les seves temporades musicals, esquitxades de presències d'artistes plàstics en diàleg amb l'arquitectura de l'edifici modernista, no ha deixat ningú indiferent. De fet, aquells últims anys de crisi econòmica, amb un Liceu tocat en la línia de flotació pressupostària, el Palau ha contri-

Víctor García de Gomar passaria del Palau de la Música al Liceu

buït més que cap altre equipament a situar Barcelona al mapa europeu de la tan ambicionada excel·lència.

Nascut a Barcelona el 1975, aquest baríton que quan era petit ja era un fanàtic de la clàssica –alguna vegada ha comentat que en absència dels pares no aprofitava per fer males passades amb els amics, sinó que s'escapava sense permís per assistir a un recital al Liceu de Fischer-Dieskau–, aviat va tenir clar que la seva professió estaria relacionada amb la música. El piano i el cant van ser els seus inicis, però, conscient que no destacaria, va cursar Dret i, tot seguit, va fer un postgrau de Gestió Cultural a la Universitat Pompeu Fabra. Va ser llavors

quan va conèixer Maricarmen Palma, que li va donar feina al Servei de Música de la Fundació La Caixa.

La seva experiència al món de les grans veus no és menor, tal com es demostra amb el cicle Grans Veus del Palau, en què ha aconseguit apropar a la ciutat figures que amb el Liceu a mig gas no haurien estat a l'abast del públic barceloní. I després hi ha l'òpera semiescenificada –les versions de René Jacobs dels títols de Mozart i Da Ponte van ser un esdeveniment al Palau–, un terreny que ha explorat i que suposa una certa garantia per part seva, a l'hora de prendre el timó artístic d'un transatlàntic com és el coliseu de la Rambla. Sense anar més lluny,

Gardiner va anar al Palau amb la seva versió d'*Il ritorno d'Ulisse in Patria*, Minkowski va fer el mateix amb *Orfeu ed Euridice* de Gluck (amb Philippe Jaroussky), Cecilia Bartoli va portar la seva desitjada *Cenerentola* i pròximament es veurà *Semele* de Händel (una altra vegada amb Gardiner) i *Einstein on the beach* de Philip Glass...

De tota manera, segons ha pogut saber aquest diari, per a la gestió del disseny de les temporades al Liceu, De Gomar podria rebre una assessoria externa en matèria de produccions escèniques. Es tractaria d'una figura notable de la reggia que aniria canviant cada cert temps

El furer Àlex Ollé podria exercir un temps d'assessor de De Gomar en matèria de muntatges teatrals

i que, pel que sembla, començaria sent Àlex Ollé, cofundador de La Fura dels Baus. Els seus muntatges de *Quartett* i *Tristan und Isolde* han estat presents en els dissenys de temporada que ha fet Christina Scheppelmann.

Es probable que la conjuntura econòmica del teatre no hagi permès a la directora alemanya brillar, aquests anys, en tota la seva esplendor, experiència i professionalitat, ni tampoc en la seva visió de com ha de ser un teatre d'òpera per dins. Fins i tot la seva insuperable agenda de contactes hauria pogut lluir més. El seu contracte s'acaba a finals del 2019. Els temps del relleu entre l'una i l'altre encara estan en l'aire. ●

Lianna Haroutounian enamora el públic del Liceu amb la subtil però apassionada interpretació de Cio-Cio San: per fer plorar

Madama desventura

ANTONI BOFILL / GRAN TEATRE DEL LICEU

Haroutounian al final de l'òpera, deixant aquest món

ESCENARIS

Maricel Chavarría
 Barcelona

Hi ha alguna cosa en Lianna Haroutounian que és molt d'agrar. A part de la seva veu de soprano lírica spinto, que ahir a la nit al Liceu es va mostrar amb cos, cremosa i sense fissures, té una cosa que no sempre es troba en les intèrprets que donen vida a *Madama Butterfly*: aquella capacitat de tornar-se minimal, d'ensenyar les emocions –moltes i molt intenses en aquest tan transitat paper del repertori operístic– sense que la gestualitat arruïni el personatge.

I no quedava clar, al començament del primer acte, que no sobreactués, estil nòvia espavilada. Aquesta reposició del muntatge minimal de Moshe Leiser i Patrice Caurier, que ja és un valor segur del fons d'armari del Liceu i també de la Royal Opera House, deixa la porta oberta en moments donats a un *acting* poc oriental. Però la soprano armènia va anar trobant el posat de la dolça i ingèn-

nua adolescent Cio-Cio San, la pobra geisha de Nagasaki que, per l'amor a l'imrepresentable tinent Pinkerton de la marina dels Estats Units, renuncia a la família i a la societat per acabar, en definitiva, abandonada. Puccini no deixa lloc a dubtes sobre la crueltat que s'exerceix sobre la tendra papallona, la innocència, l'amor. Una crueltat tant personal com social i política, ja que Pinkerton té adobat el terreny per cosificar i explotar una ne-

Durant el descans es va comentar la designació de Garcia de Gomar com a director artístic

na, fins al punt d'arrencar-li el seu fill i emportar-se'l amb la seva nova muller –l'americana, la que compta per a ell– a Occident, "pel futur del nen".

Aquest títol de Puccini és sempre molt eficaç. L'èxtasi musical estava servit. I com no pot ser de cap altra manera quan

Madama Butterfly està ben interpretada, el plor es va apoderar de l'audiència, o d'una part, perquè a l'òpera no s'hi ve plorat de casa; al contrari, tot alliberament té lloc aquí.

Ja en la primera ària de Cio-Cio San, "Un vel di vedremo", quan descriu, contenta, les seves hores d'espera per la tornada de Pinkerton, entreveient qualsevol vaixell que arriba a la llunyania, el públic va irrompre en la primera de les ovacions. Però la desventura de Cio-Cio San no té límits. I quan es desenganya, simplement se suïcida, perquè "fill meu, no et dolgui l'abandonament de la teva mare" quan estiguis al país del sol ponent.

Psicoanàlisi de dur, si voleu, però molt efectiva. Totes les dissorts hagudes i per haver es guaireixen escoltant i veient aquesta tragèdia de Puccini. Notable Jorge de León, en el lamentable paper de Pinkerton. I extraordinari Giampaolo Bisanti al podi, amb una Simfònica del Liceu que de sobte sembla haver estat dissenyada per a Puccini. Suzuki va tenir moments maquiassims en la veu d'Ana Ibarra, i Sharpless va aconseguir el contrapunt de noblesa americana en el baríton Damián del Castillo. En total, vuit minuts d'aplaudiments amb la sala dreta. No comença malament, l'any.

Ahir, al Liceu, hi havia Artur Mas i Xavier Trias, i també dues conselleres, Laura Borràs i Ester Capella, i el comissionat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Joan Subirats. Als passadissos i durant el descans, es parlava, això sí, a parts iguals de *Butterfly* i de la designació de Víctor Garcia de Gomar, l'actual director artístic adjunt del Palau de la Música, com el nou responsable del departament artístic del Gran Teatre, tal com avançava ahir aquest diari. Una elecció celebrada per la majoria, no sense pena: Christina Scheppelmann deixarà una absència i un buit. Mentrestant, gaudim-ne. ●

POLÍTICA CULTURAL

Els 10 relleus del 2019

La Generalitat té diverses institucions encallades sense director, mentre que els concursos del Teatre Lliure i el Liceu, juntament amb els del Romea i l'Apolo, canviaran la fesomia de l'escena barcelonina

LAURA SERRA
BARCELONA

El 2018 ha estat un any de relleus històrics: la primera dona dirigint l'Institut Ramon Llull (Iolanda Battallé), la primera dona dirigint el CCCB (Judit Carrera) i la primera directora artística de FiraTàrrrega (Anna Giribet), una mostra evident que existia una situació anòmala a les institucions catalanes. És raonable creure que aquesta tendència continuarà el 2019 per caminar cap a la paritat. El relleu a la conselleria de Cultura, des del maig ocupada per Laura Borràs, ha motivat alguns dels canvis, com el del Lull i la Institució de les Lletres Catalanes

(Joan-Elies Adell), però li queden deures per fer. A L'Auditori s'ha desencallat un concurs endarrerit (Robert Brufau), i en queden molts de pendants. Aquest 2019 serà un any de canvis: hi ha processos oberts, s'espera que es despleguin noves línies estratègiques per a alguns centres i és any d'eleccions (com a mínim) municipals.

Concurs per tancar la crisi del Teatre Lliure

La bomba cultural de l'any passat va ser la dimissió de Lluís Pasqual l'1 de setembre arran d'una polèmica encadenada que va començar per l'anunci de la seva renovació i va continuar amb l'acusació de maltractaments psicològics per part d'una ac-

Selecció
S'han presentat 11 candidats a dirigir el Lliure, que tindrà nous estatuts

tri, llistes de signatures creuades a favor i en contra, l'anunci d'un estudi de riscos laborals i la pèrdua de confiança de l'equip del teatre en el director, segons va justificar ell mateix per plegar. El fet és que el Teatre Lliure va entrar en una crisi que estava latent i que l'ha obligat a renovar els estatuts. També s'ha obert un concurs d'urgència (al qual s'han presentat 11 candidats), que inclou la limitació a dos mandats del director i un topall salarial de 121.000 euros. La data prevista per saber el nom del relleu de Pasqual és entre finals de febrer i principis de març. Veurem si es compleix la seva profecia enverinada: "A les xarxes s'ha decidit que he de ser substituït amb urgència per una dona jove".

El nou director del Liceu, un secret del domini públic

Christina Scheppelmann ha hagut de fer una política artística de contenció durant els cinc anys que haurà estat al capdavant del Gran Teatre del Liceu, des del 2014, una etapa econòmicament delicada, centrada en fer viable el coliseu líric. Salvats els mobles, les institucions públiques han decidit buscar un nou perfil per a la direcció que li doni un nou impuls, tant a nivell nacional com internacional, i que es desmarqui d'aquesta etapa crítica. Es va convocar un concurs, però fins i tot abans ja sonava el nom que *La Vanguardia* va avançar dissabte: Víctor García de Gomar, actual director artístic adjunt del Palau de la

MANOLO GARCIA

Música. Avui es reunirà la comissió executiva per confirmar-lo, tot i que Scheppelmann té contracte fins al desembre del 2019, l'inici del 20è aniversari de la reinauguració del Liceu.

Quarta direcció per al Romea en una dècada

El Teatre Romea encararà aquest 2019 una nova etapa després d'uns anys convulsos, amb relleus de direcció curts i imprevisibles i etapes de buits de direcció en què ha assumit el comandament la mateixa empresa Focus. En l'última dècada, des que el 2010 Calixto Bieito va anunciar que deixava el càrrec després d'onze anys, cada dos anys hi ha hagut un canvi al Romea: l'han dirigit Julio Manrique (2011), Borja Sitjà (2014) i Carles Canut (2017), que va morir l'abril passat. Si bé el buc insignia de Focus no ha patit cap altra crisi de públic des de la de la temporada 2012-13, l'homogeneïtat de la línia artística se n'ha ressentit, sobretot amb les produccions externes que acull, que no casen amb les produccions pròpies. Els dos últims directors del Romea han estat noms de la casa, una estratègia habitual a

Focus. Seria lògic, doncs, que l'històric teatre s'entregués a algun director o directora escènica que ja hagi passat pel Romea. El nom s'anunciarà el 21 de gener.

La Fira Mediterrània prendrà un nou rumb

Després de sis anys, David Ibáñez ha deixat la direcció de la fira de cultura popular i música d'arrel tradicional i serà substituït per concurs. En aquest temps la fira ha guanyat singularitat, s'ha convertit en un laboratori creatiu interdisciplinari –ha provat noves sonoritats, barreges, projectes comunals...– i sobretot ha perfeccionat la seva tasca de mercat per ajudar a exportar creacions catalanes. Caldrà veure el rumb que pren la nova direcció.

El Teatre Apolo, un experiment frustrat

El juliol del 2017 l'empresa Ethika Global, especialitzada en la inversió en el mercat de divises, anunciava que assumia la gestió del Teatre Apolo després de la compra de la sala per part d'una empresa espanyola que es volia mantenir en l'anonimat. Van nomenar Ricard Reguant

com a director artístic. Un any i mig després, al desembre, el director era fulminant de males maneres –amb acusacions de gestió “nefasta”, de “fracàs de públic i crítica” i demanant-li el pagament de mig milió d'euros–, s'abandonava la producció en curs i s'anunciava un relleu ràpid. Això de moment no ha passat, però sí que han sortit a la llum els nombrosos deutes del teatre amb els seus proveïdors, segons *El Punt Avui*. Per exemple amb la Maña, el cabaret Tropicana, el figurinista Jordi Dalmau i l'empresa de comunicació Atrevia. Tot apunta que el cas acabarà als jutjats, i el futur del teatre està en l'aire.

El Conca ha caducat i ningú el vetlla

La primera etapa del Consell Nacional de la Cultura i les Arts va ser curta (2009-2011), i va quedar tocat de mort quan el conseller Ferran Mascarell el va esporgar de competències: van dimitir 10 consellers, tots menys un (Pilar Parcerisas). El 2012 començava la segona etapa, que avui encara dura exactament amb els sis mateixos consellers, menys un, dimitit el 2014 (Valentí Puig). Això vol dir que fa set anys que són al càrrec, fa cinc anys que hi ha una vacant –dues des del novembre (Gemma Sendra)–, fa deu anys que Parcerisas és consellera i que els altres també han caducat: quatre ja fa dos anys i els altres dos haurien d'acabar mandat aquest gener. El relleu s'ha postergat esperant una anunciada reformulació de l'organisme, que, pels relleus a la Generalitat i la manca d'iniciativa del Parlament, mai no arriba. El resultat és que l'òrgan que hauria de fiscalitzar les polítiques culturals i marcar-ne el pas no té capacitat vinculant més enllà d'atorgar els Premis Nacionals. Rep 1,27 milions d'euros l'any.

Al Museu Arqueològic, silenci a la sala

Els directors dels museus d'història d'aquest país canvien pràcticament sense fer soroll. Va passar amb el relleu de Jusep Boya al capdavant del Museu d'Història de Catalunya, on el va substituir en funcions Margarida Sala el 2016. Va consolidar la posició, tot i que va tenir tan poc

Definició
El Santa Mònica no té director des de fa un any, i no té projecte a la vista

Oblit
El Consell de les Arts està caducat: una consellera hi és des de fa deu anys

Confirmació
Al Liceu es va convocar concurs quan ja sonava el nom de García de Gomar

ressò que la Viquipèdia encara no ho dona per definitiu. Al Museu Arqueològic, una carambola de nomenaments ha portat el mateix Jusep Boya a dirigir-lo en funcions. L'anterior director, Josep Manuel Rueda, va passar a l'Agència Catalana de Patrimoni; Elsa Ibar, a ocupar la direcció general de Patrimoni Cultural, i Boya va saltar al lloc del primer. La conselleria de Cultura va anunciar un concurs “properament”. Això era al setembre. No hi ha fil a l'agulla.

El misteriós programador de l'Arts Santa Mònica

Més flagrant és el cas del centre Arts Santa Mònica. A què es dedica? Qui el programa? Quines exposicions acollirà? O no farà més exposicions? Fa un any que Jaume Reus va deixar la direcció perquè se li acabava el contracte i no l'hi van renovar. Mesos abans, el Pla de Museus marcava que hi aniria un centre d'arquitectura, però mig any després es va descartar la idea. Es desconeix què passarà en aquest espai situat a l'arteria més turística de Barcelona. De moment, l'equip de treballadors el gestiona “a l'espera de definir un nou projecte”, diuen des de la conselleria de Cultura. Un nou revolt per a aquest centre, que no ha consolidat mai el seu lloc al mapa.

El Memorial Democràtic es queda orfe

La conselleria de Justícia està al càrrec del dia a dia del Memorial Democràtic des del primer dia de l'any, quan Plàcid Garcia-Planas va deixar la direcció després de tres anys. Amb un pressupost d'1,87 milions, al Memorial hi treballen una vintena de persones, entre les quals només dos historiadors, tot i que la feina d'aquest organisme havia de ser fer recerca històrica, a més de vetllar pels espais de memòria antifeixista, físics i simbòlics. Però amb els anys ha vist limitades les seves competències a tasques pedagògiques i de difusió i ha estat víctima de pressions polítiques. Malgrat això, té un alt valor simbòlic i estratègic, i l'han captat primer Interior, després Governació, més tard Exteriors i actualment Justícia. Caldrà veure si l'ens torna a guanyar independència amb una nova direcció o és definitivament absorbit.

La Fabra i Coats unirà ara arts i educació

El centre d'arts i fàbrica de creació Fabra i Coats redireccionarà els seus objectius a través d'un nou concurs de direcció conjunta. El comissionat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona vol crear en aquest complex fabril un espai que relacioni entitats educatives i culturals vinculades a les arts. És a dir, el centre dedicat a la contemporaneïtat, que en certs moments s'ha pensat com el planter del Macba, ara s'integrarà en un projecte de mediació cultural. Caldrà veure com es materialitza aquest projecte. ■

Música per al 2019

FEM UN RECULL DE TOTES LES COMMEMORACIONS MUSICALS QUE TENEN LLOC AQUEST ANY ALS PRINCIPALS ESCENARIS DEL PAÍS

L'ANY QUE COMENÇA commemorarà efemèrides tan importants com el centenari de la signatura del tractat de Versalles que va tancar, en fals, la Primera Guerra Mundial, o el 60è aniversari del triomf del castrisme a Cuba. Però quins són els aniversaris dins de la clàssica? I com en podrem gaudir?

Offenbach, Puccini i Leoncavallo
 Podeu començar l'any a ritme de valsos i danses amb la Simfònica del Vallès: entre els autors que formen el repertori del concert que faran el 4 de gener al Teatre Fortuny de Reus, hi trobareu Offenbach, de qui enguany celebrem 200 anys del seu naixement. Durant el mes de gener també podreu celebrar els 110 anys de l'estrena de *Madame Butterfly* de Giacomo Puccini al Liceu. Si hi aneu, podreu ser testimonis del debut d'Ainhoa Arteta en el rol de Cio-Cio San, que qui sap si esdevindrà històric. Una òpera en què la protagonista fa front a un final tràgic.

Serà també el centenari de la mort de Ruggero Leoncavallo, autor de l'òpera *Pagliacci*, amb la mítica ària *Vesti la Giubba*, de la qual n'hem gaudit en les veus de Caruso, Pavarotti o Carreras. El tenor nord-americà Gregory Kunde, que té Leoncavallo dins del seu repertori, visita el Teatre Principal de Palma el 7 de juny del 2019.

Berlioz, el maleït

Un altre dels noms destacats és el del compositor romàntic Hector Berlioz, que va morir fa 150 anys a París després d'una existència en completa sintonia amb la seva època pel que fa a amors i desamors, malditisme i estretors econòmiques. Podreu gaudir de la seva *Simfonia fantàstica* el 25 de maig al Palau de la Música Catalana. Berlioz era admirador d'un dels instruments

més extravagants de la música, l'octobaix, un contrabaix gegant de tres cordes, del qual en circulen molt pocs exemplars. Podreu descobrir com sona el divendres 26 d'abril al Teatre Auditori de Granollers de la mà de

Nicola Moneta en un concert dedicat al contrabaix amb Jonathan Camps. I felicitar l'instrument, que fa 170 anys!

No és l'únic instrument singular que estarà de celebració a casa nostra: l'orgue de Pérez Molero del Museu de la Música de Barcelona en fa 300 i encara es troba en ple funcionament. Si voleu escoltar com sona aquest orgue del Barroc acosteuvos a la Sala dels Teclats els diumenges 24 de febrer, 31 de març i 28 d'abril.

L'Auditori de Barcelona ha programat una lectura del present, el futur i passat d'Europa amb la Novena de Beethoven (estrenada fa 195 anys) a càrrec de la companyia Agrupación Señor Serrano sota la direcció musical de Kazushi Ono amb l'OBC i el Cor de Cambra del Palau de la Música.

Els concerts del 15, 16 i 17 de març formen part del primer Barcelona Obertura Spring Festival, una iniciativa que uneix Auditori, Palau de la Música Catalana i Liceu sota el paraigua de la promotora Ibercamera.

"L'octobaix
m'encanta!
Descobriu com
sona a
Granollers"

MARTA SOLÉ
Periodista musical

► 12 Enero, 2019

Luto en la música catalana. El compositor falleció ayer en su domicilio de París donde residía desde hace años

ADIÓS A NARCÍS BONET, UN MÚSICO TOTAL

POR ANA MARÍA DÁVILA BARCELONA

Su padre, el arquitecto Lluís Bonet i Garí, fue uno de los continuadores de la obra de Antoni Gaudí en el templo de la Sagrada

Familia, pero él, a diferencia de su progenitor, encontró su camino en un lenguaje artístico de textura mucho más inasible. Su pasión fue la música y a ella dedicó su vida y su talento. Ayer, a los 85 años, el compositor, pianista, director de orquesta, pedagogo, además de divulgador y gestor musical, Narcís Bonet i Armengol falleció en su domicilio de París –ciudad en la que estaba radicado desde hace años–, después de una larga enfermedad.

Nacido en Barcelona en 1933, recibió su primera formación musical en el Conservatorio Municipal de Barcelona, donde fue discípulo de Joan Massià, Maria Carbonell y de Eduard Toldrà, quien apadrinó su debut artístico,

El compositor Narcís Bonet. EL MUNDO

como compositor y pianista, en el Palau de la Música Catalana, cuando sólo tenía trece años. Siendo todavía muy joven marchó a París para completar sus estudios con la gran pedagoga Nadia Boulanger, a quien con los

años sucedería al frente del Conservatorio Americano de Fontainebleau, y con Igor Markevitch, con quien colaboró en su prestigiosa edición enciclopédica de las nueve sinfonías de Beethoven.

Hombre elegante,

refinado y de exquisita cultura, su extenso catálogo, sustentado en la cultura catalana y en su profundo cristianismo, incluye cerca de un centenar de partituras dentro de las cuales destaca una creación vocal abundante. Entre otros, musicó poemas de Joan Maragall – *Vistas al mar*–; de Salvador Espriu – *La piel de toro*, *He mirado esta tierra y Tríptico de Sinera*– y de J. V. Foix – *Lo sabe todo el mundo y es profecía*–, además de páginas de Rilke y Valéry. Otras obras suyas fueron su *Misa in Epiphania Domini* (1957); el *Concierto para violonchelo y orquesta* (1963); *Homenaje a Gaudí* (1966) y *La tramontana* (1993), *suite* para orquesta de cuerda, dedicada a Salvador Dalí.

Fue presidente de Joventuts Musicals de Barcelona y de la Fédération Internationale des Jeunesses Musicales y representante en el Consejo de Música de la Unesco, además de miembro de los consejos musicales de las fundaciones Prince Pierre de Mónaco y Nadia e Lili Boulanger; director de la Asociación de la Escuela Normal de Música de París y consejero pedagógico de la Schola Cantorum de la misma ciudad. En 1998 fue distinguido con la Cruz de San Jordi.

La muerte de Narcís Bonet se produce apenas diez después de la desaparición de uno de los grandes referentes de la música catalana, Joan Guinjoan, de quien le separaba poco más de un año de edad.

Mirador Oriol
Pérez Treviño

En la mort de Narcís Bonet

La recent lectura de *Mademoiselle. Conversaciones con Nadia Boulanger*, de Bruno Monsiegeon (Editorial Acanalado, 2018), em va fer pensar que feia força temps que no sabia res del compositor català Narcís Bonet, del qual acabem de conèixer la seva mort a París, la ciutat on residia des del 1963. El testimoni en forma de llibre de la prestigiosa pedagoga i compositora francesa em va fer pensar, ràpidament, amb la influència que aquesta havia exercit sobre dues figures, prou importants, de la nostra música, que, en algun moment, van passar per les seves mítiques classes. Una d'elles, així, va ser el pare Ireneu Segarra (1917-2005), el celeberrim director de l'Escolania de Montserrat que, després de la seva sòlida formació amb Cristòfor Taltabull, entre d'altres, va estudiar amb Boulanger, el 1952. Boulanger va exercir una grandíssima influència i, al marge del fet d'haver estat la mestra de noms clau del panorama de la música com ara Daniel Barenboim, John Eliot Gardiner, Quincy Jones, Astor Piazzolla, Darius Milhaud o Philipp Glass, la seva presència va acabar per marcar profundament tot aquell que s'havia format amb ella. Sempre he pensat que el fet que el 1976 l'esmentada escolania montserratina, sota la direcció de Segarra, enregistrés les *Vespro de la Beata Vergine* (1610) de Monteverdi tenia alguna cosa a veure amb Boulanger... Vaig per davant aquest testimoni de Boulanger perquè el successor d'aquesta en la direcció del Conservatoire Américain de Fontainebleau va ser, precisament, Narcís Bonet de qui havia estat, deixeble, des del 1949.

Tenia només 13 anys quan va ser presentat al Palau

Va ser un altre deixeble de Cristòfor Taltabull, Josep Maria Mestres Quadreny, el degà actual dels compositors catalans manresà, qui em va parlar per primera vegada de Narcís Bonet. Vaig saber, així, que en els seus inicis l'anomenaven, amb afecte, "el nen Bonet". I és que, en efecte, Bonet era tan sols un nen de tretze anys quan va ser presentat al Palau de la Música Catalana com a pianista i compositor. Si aleshores ja havia estudiat amb dues personalitats prou importants com ara Joan Llongueres i Eduard Toldrà, més tard s'hi van afegir les de Lluís Maria Millet i el gran Emili Pujol. El 1948 ja va rebre un encàrrec per a orquestra simfònica de l'Orquestra Simfònica de Mallorca (*La vaca cega*) i, el 1949, es va traslladar a París per estudiar, primer, amb la citada Boulanger i, després, amb un altre deixeble de la francesa: el director Igor Markevitch. Escriure sobre Narcís Bonet és fer-ho, més que d'un compositor *in stricto sensu*, d'una personalitat que va reeixir, a França, en el vessant de la pedagogia musical, com així ho avalen les seves activitats com a professor de piano, anàlisi i cant coral a l'École Normale de Musique i a l'Schola Cantorum, a part de l'esmentada successió de Boulanger a Fontainebleau. No significa això, però, que no haguem de destacar algunes obres del seu catàleg com ho poden ser el *Concert per a violoncel i orquestra* (revisat el 1988) o *La pell de brau* per a recitador i conjunt instrumental, que si bé original del 1967, va ser revisada el 1980 per a una versió amb orquestra simfònica i que va tenir la participació de Josep Maria Flotats. Bonet, possiblement gràcies al mestratge de Boulanger, es va interessar sempre per la tradició musical, i és així com cal comprendre els seus diferents homenatges a Chopin, Falla, Beethoven, Pujol o Gaudí. A judici de la musicologia s'ha dit que la seva obra està endinsada en una estètica d'arrel simbolista i esteticista, pròxima a l'esdevinguda a finals de segle XIX, però amb un bon domini de l'escriptura orquestral i capaç de mostrar un llençatge de gran riquesa cromàtica. De nou, se'ns en va una altra important figura de la música catalana en un 2019 de qui ja vam haver de plorar, el dia 1, la mort de Joan Guinjoan. I només han passat onze dies del 2019... ■

Concert a favor de la República catalana que es va celebrar ahir a la sala La Mirona de Salt. ANIOL RESCLOSA

La Mirona acull l'estrena a les comarques gironines de la cantata «1714»

► L'Orquestra Solistes de l'Empordà interpreta set peces acompanyada pel relat històric de Rapsodes per la República i el cant de diverses corals

LAURA CUGAT SALT

■ Un lluita pacífica per la llibertat. Amb aquest missatge, la *Cantata 1714-2014. 300 anys vinent. Per la República*. Ara és el moment, dirigida i composta per Josep Rosinach, es va estrenar ahir a les comarques gironines a sala La Mirona de Salt, després de fer-ho en altres indrets de Catalunya i estrenar-se oficialment el 24 de juny de 2014 al Palau de la Música Catala-

na. L'esdeveniment va estar organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) de Salt, que disposava a l'entrada d'una recollida de signatures i una guardiola pels polítics empresonats i a l'estranger.

Es van interpretar un total de set peces de la mà de l'orquestra Solistes de l'Empordà, el relat històric pronunciat pels Rapsodes per la República i les corals Can-

tares per la República, Cor Veus de l'Estany, Cor Veus del Bruguera i Coral Multicultural del Ter, comptant amb el cant d'òpera d'un baríton, una contralt i una soprano. Finalment, la paraula «llibertat» va ressonar per tota la sala, acabant amb Els Segadors per part també de tots els espectadors aixecats de les cadires i amb l'escenari il·luminat de vermell i groc.

Els advocats creen un "espai de coordinació" per al judici de l'1-O.

p. 21

EL PROCÉS TRIBUNALS

Els advocats creen un "espai de coordinació" per al judici de l'1-0

Però cada un tindrà la seua estratègia || Valls veuria una "provocació" que Forn es presentés a les municipals i Colau, disposada a debatre amb ell a la presó

AGÈNCIES

BARCELONA | Els advocats dels líders independentistes que s'asseuran en les pròximes setmanes al banc dels acusats del Tribunal Suprem per la seua presumpta implicació en l'1-O van manifestar ahir que es coordinaran durant el judici, encara que cada un seguirà la seua pròpia estratègia. Així ho va explicar Andreu Van den Eyde, lletrat defensor del vicepresident cessat, Oriol Junqueras, i del conseller destituït d'Acció Exterior, Raül Romeva, que va subratllar que "encara que ens coordinem, nosaltres no dictem el que fa el company". Així mateix, va puntualitzar que "el que seria greu és que treballéssim

MOBILITZACIÓ

Actes a Mas d'Enric, Puig de les Basses i Lledoners pels presos a pocs dies del trasllat a Madrid

Concentració davant de la presó de Mas d'Enric en suport a Carme Forcadell, ahir.

uns contra els altres, però això no crec que passi". També va descartar arribar a pactes amb la Fiscalia. D'altra banda, Van den Eyde va mostrar la seua preocupació pel trasllat diari dels presos des de la presó fins al judici perquè "el trasllat de presos és la cosa més inhumana que hi ha en tot el sistema, més fins i tot que la mateixa presó perquè és un espai d'impunitat".

D'altra banda, unes dos mil persones, entre els quals hi havia membres de l'Orfeó Català i grups de cantaires de la Conca de Barberà i del Priorat, es van congrega davant de la presó de Mas d'Enric, on està presa l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, per interpre-

tar cançons com *L'Estaca* o *La Balanguera*. Així mateix, davant de la presó de Lledoners, es van instal·lar autocaravanes i tendes de campanya. També al centre penitenciari de Puig de les Basses, en el qual es troba la consellera cessada de Treball, Dolors Bassa, van actuar els cantaires de Santpedor. En un altre ordre de coses, el candidat a l'alcaldia de Barcelona Manuel Valls va dir que seria una "provocació" que el conseller cessat d'Interior, Joaquim Forn, es presentés com a alcaldable a la capital catalana. En canvi, l'actual alcaldessa, Ada Colau, es va mostrar oberta a anar a la presó a debatre amb Forn si aquest decideix presentar-s'hi.

Els mossos "constitucionalistes" es manifesten amb Vox i Cs

Unes dos-centes persones es van manifestar ahir a l'entorn de la seu de la conselleria d'Interior per denunciar la "instrumentalització del cos" i donar suport a un agent de la policia catalana que podria ser expedientat per haver insultat un manifestant durant les protestes del 21-D. "Som víctimes d'un segrest institucional", va dir el president de la Unió de Mossos per la Constitució, Àngel Gómez. L'acte va comptar amb la presència de

representants de Ciutadans i Vox. Al finalitzar la concentració, alguns dels participants es van desplaçar a la plaça de Tetuan, on hi havia instal·lat una carpa de l'ANC, i s'hi van protagonitzar diversos incidents amb independentistes. En un altre ordre de coses, també es van viure moments de tensió a Sitges, quan un grup d'antifeixistes es va concentrar davant d'un ja que havia muntat Vox en senyal de protesta per la seua presència.

La ministra de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, María Luisa Carcedo.

Expectación y cautela ante el Cisns sobre AP

La ministra de Sanidad, María Luisa Carcedo, realizaba esta semana un anuncio esperado en pleno por la atención primaria desde hace años, la convocatoria del ansiado Consejo Interterritorial monográfico sobre el primer nivel. Todo apunta a que el próximo 25 de enero, la fecha en la que el Foro de AP tiene previsto reunirse con altos responsables del Ministerio, se darán a conocer más detalles del futuro encuentro. Los portavoces de cuatro sociedades científicas de atención primaria muestran satisfacción y cautela ante la noticia lanzada por el departamento. **P7 y 14**

► 14 Enero, 2019

Sanidad convocará a las comunidades a un monográfico sobre Atención Primaria

Se prevé que entre finales de enero y comienzos de febrero se cite el primer Interterritorial del año

J. RUIZ-TAGLE
Madrid

Desde el mes de diciembre la Comisión de Recursos Humanos del Consejo Interterritorial de Salud trabaja a contrarreloj en diversos proyectos que tiene entre manos. El déficit de profesionales, el decreto de troncalidad y, sobre todo, el papel que debe jugar la Atención Primaria en un Sistema Nacional de Salud que está sumido en una tensión creciente por la inversión de la pirámide poblacional.

En la última cita que tuvieron Ministerio y comunidades autónomas se abordaron más de treinta puntos entre los que no hubo cabida para los profesionales sanitarios. De hecho, esta fue la mayor crítica que sufrió la ministra María Luisa Carcedo por los consejeros autonómicos, tanto de su mismo signo político como por aquellas regidas por el Partido Popular (tanto Cataluña como País Vasco se ausentaron en aquella reunión). Aquel reproche retumbó en las paredes del Ministerio y desde el día siguiente se pusieron a trabajar en la Dirección General de Ordenación Profesional.

Fue en unas de las últimas citas oficiales de 2018 de la ministra de Sanidad, en un desayuno informativo de Nueva Economía, cuando Carcedo ya adelantó que estaba barajando convocar a las comunidades para un Consejo Inter-

Los médicos de atención primaria tendrán próximamente en el Ministerio un debate profundo y monográfico sobre la orientación de su especialidad para los próximos años.

territorial en el mes de enero (seguramente se retrase a febrero), si bien no dio pistas sobre la temática entonces.

Ahora, la ministra ha desojado ya la margarita y ha confirmado que la prioridad del Ministerio, por encima incluso de la financiación sanitaria, es la atención primaria. “Estamos decididos a proponer un amplio espacio de diálogo y acuerdo, con el concurso de las comunidades autónomas para afrontar una

inaplazable renovación de la atención primaria que tiene que servir para mejorar los servicios que reciben los ciudadanos de este país”, señaló durante el acto de entrega de los premios ‘Avedis Donabedian a la Calidad’, celebrado en el Palau de la Música de Barcelona.

Allí, Carcedo ha aseverado que para alcanzar el liderazgo que le corresponde, primaria tiene que proporcionar servicios “eficientes y de alta calidad”, en

tiempo y condiciones adecuadas, en el lugar apropiado y por profesionales competentes. “Debe ofertar la mayor parte de la atención cerca del domicilio del paciente, reservando a los hospitales para los procedimientos altamente especializados. Es momento para abordar la orientación comunitaria de la Primaria y la atención a la cronicidad”, apuntó Carcedo quien también recordó los recortes sufridos en esta materia.

► 12 Enero, 2019

ART & CO

Pilar Parcerisas

Jaume Plensa i l'art públic

Cada comanda pública que aconsegueix fer és un miracle, diu l'escultor Jaume Plensa. I ho rebla: "Els polítics sempre han cregut més en els arquitectes que en els artistes." Per això, darrerament, les seves escultures públiques han esdevingut ocupacions temporals, com la *Carmela*, el rostre de nena instal·lat a la cantonada del Palau de la Música de Barcelona, o la *Júlia*, que s'ha instal·lat fa pocs dies a la plaça de Colón de Madrid. I és que l'espai públic és conflictiu, i els polítics, abans de prendre una decisió per a un emplaçament definitiu, s'hi miren molt i no volen prendre el compromís. O és que avui ja no hi ha res definitiu i es valora més l'ús de l'art i el seu gaudi que la seva possessió?

"Per escoltar, has d'estar en silenci", diu l'escultor. I la plaça del MACBA, on ara Plensa té una exposició després de vint-i-tres anys de no haver exposat a la seva ciutat, no és pas un bon lloc per escoltar. El soroll dels *skaters* ens travessa el timpà a cop de roda i fusta sobre la plaça dura, això si no hi topem físicament en intentar creuar-la per entrar al museu.

Plensa busca el silenci, aquell que envolta la matèria, aquell que genera un rajolí d'aigua, aquell so que neix

Conjunt d'escultures de Jaume Plensa 'The Heart of Trees' (2007) i 'The Heart of Rivers' (2016) LRP

des de l'invisible, des de la natura o des de la música. Paraula i música són dues de les fonts que inspiren l'artista. Com que no pot incidir en aquesta plaça d'accés al museu on abans cam-paven els àngels i ara campen els *ska-*

ters des de fa vint-i-cinc anys, avui ja amb cabells blancs, Jaume Plensa s'ha hagut de refugiar al *backstage* del MACBA, per acampar-hi el conjunt d'escultures *The Heart of Trees* (2007) i *The Heart of Rivers* (2016), un homenatge a l'escolta, a la música i als rius, com a fenomen de moviment.

Figures sedents abraçades a un arbre transporten lletres en relleu que componen noms de músics. Hi ha una doble escolta en aquest homenatge, a la música i a la natura. Gairebé com qui no vol la cosa, però amb tota la intenció del món, Plensa ha creat un contracamp a la plaça del MACBA, allò que podria ser i que no és. Ell que coneixia tan bé l'indret abans que s'hi bastís el museu, ja que durant anys va tenir el seu primer estudi en una fàbrica del carrer Joaquim Costa.

Una reivindicació subtil de la bel·lesa i el silenci que reclama l'artista des de l'esquena del MACBA, un silenci de "qualitats musicals", un "espai intern de reflexió, de vibració amb un mateix, d'escolta del murmur orgànic que ens manté vius", com ha escrit Héctor Parra amb motiu d'aquestes obres. I a veure si els polítics comencen a pensar més en els artistes i no solament en els arquitectes.

Societat

Josep Rosinach dirigint l'orquestra i els cantaires, ahir, a La Mirona de Salt ■ MANEL LLADÓ

‘Ara és el moment’ de continuar lluitant

PRIMÍCIA • 600 persones omplen La Mirona per l'estrena de ‘Cantata 1714-2014’ **MIRADA** • L'obra, tot i que parla del passat, també remet al present actual

Jordi Camps i Linnell
SALT

La sala de concerts La Mirona es va omplir ahir a la tarda per la representació de la *Cantata 1714-2014, 300 anys venent*, composta per Josep Rosinach amb motiu de la celebració del Tricentenari. Un esdeveniment organitzat per l'ANC de Salt que ha donat peu al fet que l'obra s'estreni per primera vegada a les comarques gironines, tot i que s'ha representat més de quaranta vegades a les comarques de Lleida, Tarragona i en espais emblemàtics com ara el Palau de la Música i L'Auditori de Barcelona.

Artísticament, l'obra narra detalladament des dels prolegòmens i dramàtics esdeveniments de la guerra de Successió a Catalunya fins al procés actual de la lluita pel ple alliberament nacional del nostre país, passant per la desfeta del país, l'heroica i perseverant resis-

tència, el ressorgiment i la renaixença. Tot, narrat, cantat i musicat per 130 cantaires de diferents corals –adaptats a l'aforament que permet la sala–, acompanyats de l'orquestra de cambra Solistes de l'Empordà, Pere Puig Griesenberger al piano i les veus solistes de Vera Krasnoperova (contralt), Oriol Mallart (baríton) i Maite Mer (soprano). Musicalment, l'obra, que té diversos passatges, passa d'algun to més intimista a moments de gran èpica orquestral i coral, al més pur estil *Els miserables*.

Si bé és cert que la cantata recorda els fets de 1714, els organitzadors en la presentació van voler canviar el títol de l'obra prenent el nom de l'última cançó: *Ara és el moment*, tot remarcant amb un discurs previ encoratjador que el poble ha de mantenir-se unit i alçat “perquè la lluita continua”. Cal fer-ho “amb rebel·lia, però cívicament i pacíficament, sempre”, van subratllar. ■

Benet Salellas Advocat

«SI NOMÉS PARLEM DE POLÍTICA, AL TRIBUNAL LI POT SER MOLT FÀCIL SILENCIAR-TE»

Entrevista

El lletrat acaba de publicar el llibre 'Jo acuso', un assaig sobre casos emblemàtics com ara el de Dreyfus, l'incendi del Reichstag, el processos de Moscou o Ulrike Meinhof

A. B.
TARRAGONA

Benet Salellas va retornar al seu ofici d'advocat després d'un breu pas pel Parlament, com a diputat de la CUP. Ha destacat com a defensor de causes polítiques, en el cas Procés és advocat d'Anna Gabriel i forma part de l'equip de defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart. Des de l'experiència pròpia i la recerca acadèmica filtrada per una gran capacitat de comunicació, que probablement deu molt a que també és llicenciat en filologia grega, ha escrit *Jo acuso*. La defensa en judicis polítics (Pagès editors). Analitza grans cassos en la relació entre història i jurisprudència: Dreyfus, l'incendi del Reichstag, els processos de Moscou, Rosenberg, el Procés de Burgos, Ulrike Meinhof..., més els litigis que ha portat ell mateix i el consell de guerra de Lluís Companys.

Del seu llibre es dedueix que en causes polítiques, una defensa purament tècnica pot perjudicar els acusats, tot i que, quan s'hi opta, la intenció és la contrària.

Més que perjudicar entenc que pot ser una defensa estèril, que no assoleixi precisament l'objectiu de l'absolució. Jo soc un gran defensor del dret i dels drets, hi crec moltíssim. I sempre he defensat que qualsevol estratègia ha de buscar suport en el dret i ha de ser rigorosa, perquè un tribunal de justícia em mereix molt de respecte. Ara bé, en un judici polític, hem de fer més.

El mixt entre defensa política i defensa tècnica és l'ideal en aquests supòsits?

Penso que sí, els moviments en l'àmbit del dret ens donen legitimitat dins de l'expedient. Si no més parlem estrictament de política al tribunal li pot ser molt fàcil silenciar-te o col·locar-te al marge. Per això el dret pot ser un bon punt de partida, una plataforma des de la qual exercir i llançar la

L'advocat Benet Salellas, en una fotografia d'arxiu. Al costat, una reproducció de la portada del seu assaig. FOTO: DT

campanya política, que és absolutament imprescindible.

Com veu que s'encara la defensa del Procés?

És complex, hi ha moltes persones acusades, amb acusacions diferents i que venen de tradicions polítiques molt diferents. Tan divers com ho és el moviment independentista. I estic satisfet perquè hi ha hagut un trànsit des de posicions inicials que posaven tot el pes en els advocats cap a posicions més polítiques i de moviment. Ara mateix només sé que està en construcció.

Troba bona idea que hi hagi advocats que han litigat en afers de corrupció sonats com Urdangarín i el cas Palau?

Tots els advocats que participarem en aquest judici tenim molta experiència i això significa haver defen-

sat moltes persones en l'àmbit penal, un àmbit en què la majoria de conductes que s'hi jutgen són molt greus, no sempre és fàcil deslligar la figura de l'advocat del defensat, però nosaltres treballem d'això, defensant gent. L'exemple concret que proposa, però, a mi em suggereix que és una demostració del xarbot, per mi positiu, que ha viscut l'escena política catalana. Que aquells que defensaven corruptes ara defensin represaliats polítics deu ser un bon missatge, no?

Des d'un punt de vista jurídic, dels judicis que estudia al seu llibre, quin li sembla que aporta més?

Des de la perspectiva dels fets em costaria molt triar un cas, perquè especialment els casos històrics que s'hi expliquen parlen tots ells de gent extraordinària. Des del dret, que és el que em demana,

potser destacaria molt la importància de la sentència d'Estrasburg amb el cas de les fotos del rei, no tant pel cas concret, sinó perquè dibuixa molt clarament el blindatge de la llibertat d'expressió en la crítica a les institucions de l'Estat en un sistema que es declari democràtic.

I en la seva experiència, el cas més complicat i estimulants per a la construcció de la defensa?

Per a mi, participar en les defenses de joves catalans d'origen migrat acusats injustament de gihadisme ha estat una de les experiències de més repte intel·lectual, polític i personal, segurament perquè transcedeix fins i tot els conceptes que toquem en el llibre. Ens qüestiona sobre el racisme estructural i les seves conseqüències i a més t'obliga a treballar en sumaris de milers de pàgines sobre fets que ens són molt desconeguts.

És clar que el seu referent principal com a lletrat és el seu pare, Tià Salellas. I després d'ell?

De vegades penso que eren d'una altra pasta. Quan vaig llegir la biografia de l'August Gil Matamala, un altre referent, ho vaig pensar molt. Continuo aprenent moltíssim dels advocats i advocades de la seva generació, que ara ja comencen a jubilar-se, com l'Eva Labarta, la Jone Goiricelaia, l'Inigo Iruin o en Pepe Galán, de Madrid. No saben què vol dir renunciar o rendir-se.

TV3 – TN Migdia

12-1-2019

Cantaires dels cors de l'Orfeó Català canten a l'exterior de la **presó de Mas d'Enric**, al Catllar, per a Carme Forcadell, junt amb cantaires de la Conca de Barberà i el Priorat. Minut 12.

Enllaç:

<https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/telenoticies-cap-de-setmana-migdia-12012019/video/5812630/>

The screenshot displays a web browser window with multiple tabs open. The active tab shows the URL <https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-migdia/telenoticies-cap-de-setmana-migdia-12012019/video/5812630/>. The website header features the '3 alacarta' logo and a navigation menu with links to 'CATALUNYA RÀDIO', 'NOTÍCIES', 'ESPORTS', 'CULTURA', 'EL TEMPS', 'DIRECTES', 'A LA CARTA', 'BOTIGA', and 'CCMA'. Below the header is a search bar labeled 'BUSCA VÍDEOS:' with filters for 'Últims dies', 'Per programes', and 'Per col·leccions'. The main content area shows a video player with a thumbnail image of a man in a grey sweater with his arms raised, addressing a large crowd of people outdoors. The video title is 'Telenotícies cap de setmana migdia - 12/01/2019'. Below the video player, there are social media sharing icons (Facebook, Twitter, YouTube, Email, Print) and a '2' indicating the number of shares. The date '12/01/2019' is also displayed. The bottom of the browser window shows the Windows taskbar with various application icons and the system clock indicating 10:09 on 14/01/2019.

[← TORNAR \(/BARCELONACULTURA/CA\)](#)

MÚSICA

Data Dimarts, 15 gener 2019

Horaris
20 h

Palau de la Música

Informació
20 €

Recital al Palau de Víkingur Ólafsson, el Glenn Gould islandès

Inaugura el 15 de gener el cicle dedicat al compositor minimalista Philip Glass.

Un dels pianistes en actiu més celebrats, que s'ha arribat a comparar amb Glenn Gould, l'islandès **Víkingur Ólafsson**, trepitjarà el **15 de gener** l'escenari del **Petit Palau** (https://www.palaumusica.cat/ca/vikingur-olafsson_599941) per oferir un repertori dedicat exclusivament al mestre del minimalisme **Philip Glass**. Del compositor nascut a Baltimore l'any 1937 n'interpretarà en primer lloc *Opening*, obertura d'una obra de cambra, *Glassworks*, composta el 1981 i convertida en un dels fragments més populars dels escrits per l'estatunidenc; i tot seguit Ólafsson tocarà set dels vint *Études* de Glass, una selecció d'aire místic i que a l'interpret li permet explorar un reguitzell de recursos harmònics i rítmics a través d'una atmosfera musical de gran expressivitat.

D'Ólafsson la crítica especialitzada en destaca la combinació d'apassionada musicalitat, virtuositat explosiva i curiositat intel·lectual. Al seu país natal ha estat reconegut amb tots els premis més prestigiosos, i l'espera un 2019 amb una agenda carregada de concerts per tres continents, en solitari o acompanyat d'importantes orquestres. El passat 2018 va publicar l'àlbum *Johann Sebastian Bach*, on trobem una eclèctica selecció de les obres per a teclat del compositor barroc.

El concert, que començarà a les 20 h, és el primer de tot un cicle del Palau de la Música dedicat a Philip Glass, i que viurà el seu punt àlgid el 21 de maig, quan el mateix compositor pujarà a l'escenari principal del recinte modernista. Per a més informació, consulteu l'[enllaç](https://www.palaumusica.cat/ca/vikingur-olafsson_599941) (https://www.palaumusica.cat/ca/vikingur-olafsson_599941).

Data de publicació: Dimarts, 08 Gener 2019

Comparteix - Deixa el teu comentari - Tots els comentaris

Continguts relacionats

EXPOSICIONS

AVUI

MÚSICA

DIUMENGE